

Ігор. Головний персонаж твору — Ігор. Це руський князь, який любить свою батьківщину й без вагань готовий віддати за неї життя. Ігор Святославич — чесний і відкритий, гордий і відважний. Це лицар, який зневажає смерть, а полон для нього — найбільша ганьба: *«Лучче ж бо потятим бути, — говорить він, — аніж полоненим...»* Вислів цей став крилатим. Надзвичайну мужність і рішучість Ігоря засвідчує не лише його поведінка в бою, а й нехтування лиховісними віщуваннями природи. Хто інший у ті часи зважився б вирушити в похід після страшного знаку — затемнення сонця? А Ігор вирушає! Хоробрість Ігоря не раз відзначають також Всеволод і Святослав, називаючи його сміливим соколом.

Усі ці властивості викликають симпатію до князя. Разом із тим ми засуджуємо Ігоря за необачність, недалекоглядність і славолюбство. Він надміру запальний, тому неспроможний тверезо оцінити ситуацію. Його поспішність призвела до трагедії: дружина повністю розгромлена, тисячі жінок стали вдовами, тисячі дітей — сиротами, князі пересіли *«із сідла золотого та в сідло невольниче»*, а головне — відкрилися навстіж ворота для нових спустошливих нападів половецьких орд.